

[Finansministeren]

der får opgaven, hvis den skal udføres. Den sag vil regeringen altså vende tilbage til.

SF har stillet en række ændringsforslag, der for hovedpartens vedkommende afspejler SFs holdning til forsvarspolitikken, til NATO og til EF-samarbejdet. Jeg tror ikke, at det er nogen overraskelse for SF, når jeg siger, at regeringen ikke kan støtte de ændringsforslag.

Med hensyn til SFs øvrige ændringsforslag vil jeg gerne understrege – det er også en bemærkning til hr. Bjørn Poulsen og andre fra SF – at regeringen har den bestemte opfattelse, at den bedste måde at øge beskæftigelsen på her i landet er at gøre virksomhederne mere konkurrencedygtige. Derfor er det en væsentlig forudsætning for, at regeringens samlede økonomiske politik gennemføres, at det andet element, det, vi ikke taler om i dag, men det, som delvis er gennemført, nemlig indkomspolitikken, kommer på plads. Vi har sagt fra starten, at såfremt man er i stand til at føre en indkomspolitik, som sikrer en forbedring af dansk erhvervslivs konkurrenceevne, så er der også mulighed for ansvarsbevidst og fornuftigt at gennemføre de statsfinansielle stramminger, som vi alle ved at der er så stort et behov for.

Det radikale venstre har stillet en række ændringsforslag. Jeg skal om dem kun sige, at på en række områder har regeringen aftalt med det radikale venstre at støtte disse ændringsforslag. Det er et af de kompromiser, vi har måttet indgå. Jeg skal ikke skjule, at som finansminister havde jeg gerne set, at alle regeringens besparelsesforslag var blevet gennemført, men vi har som gengæld for at acceptere en række radikale ændringsforslag fået det radikale venstres støtte til spareforslag, som ellers ikke kunne være blevet gennemført. Ud fra en samlet betragtning tror jeg, at regeringen er tilfreds med den aftale.

Til gengæld har vi ikke kunnet imødekomme det radikale venstre på forsvarsområdet. Det giver sig selv, dér har vi en forligsaftale, som vi lægger vægt på opretholdes, det er en anden side af vore ændringsforslag; de opnår til gengæld støtte fra socialdemokratiet.

Jeg takker de forskellige ordførere for deres bemærkninger. Min tak er selvfølgelig præget af mere eller mindre varme, alt efter hvem vi taler om. En særlig hjertelig tak til regeringspartiernes ordførere, men også en tak til hr. Bilgrav-Nielsen og til hr. Glens-

gård, hvis partier i et betydeligt omfang er med til at sikre, at denne politik føres igennem, selv om vi kan være uenige om mange ting.

Til hr. Camre skal min tak være mere formel og måske lidt overrasket, for hr. Camre sagde, at vi kunne sagtens have fået en meget bedre finanslov, og derefter sluttede han sit indlæg. Det havde været interessant – men jeg skal ikke lægge op til en stor diskussion – at få at vide, hvordan det kunne have ladet sig gøre, for den tidligere regering og den nuværende regering var i hvert fald enige om én ting, nemlig at det finanslovsforslag, der var fremsat i midten af august, ikke var særlig godt. Det, der var uenighed om, var ikke, om man skulle opretholde det. Det var om, hvordan man skulle forandre det.

Hr. Camre gjorde opmærksom på, at socialdemokratiet ville stemme imod det ændringsforslag, som vedrører de udgifter, en ændring af rentetilskudsloven kan fremkalde, altså de 295 mill. kr. Det må regeringen jo tage til efterretning. Nu kan man sige, at den sag lader sig rette op på et senere tidspunkt, men alligevel er jeg meget forundret, for da man havde landbrugsforslagene til første behandling, var dette lovforslag det, socialdemokratiet var mest enig med regeringen i og var mest rede til at støtte. Derfor kan det i allerhøjeste grad undre, at socialdemokratiet nu vil markere, at det ønsker at forringe landbrugslovgivningen med 295 mill. kr. Det er så meget desto mere forunderligt, som regeringen har holdt sig inden for den beløbsramme for landbrugspolitikken, den tidligere regering havde stillet op. Jeg vil bare understrege, at hvis det ændringsforslag ikke bliver vedtaget i dag så vil regeringen søge at få gennemført den nødvendige lovgivning, og så må det af loven klart fremgå, at den bevilling kan gives.

Jeg vil sige til hr. Bjørn Poulsen, at jeg er bekendt med, at hr. Bjørn Poulsen som medlem af finansudvalget på et meget tidligt stadium har adgang til alle de spørgsmålsbesvarelser, ministeren har givet. Jeg synes, at hr. Bjørn Poulsen burde have læst i hvert fald det svar, der er givet af industriministeren vedrørende den sag, hr. Bjørn Poulsen heroppefra noget ironisk rejser. Han siger det er dog en mærkelig historie, at regeringen først taler om, at nu vil den fremme teknologisk udvikling vedrørende EDB og telekommuni-